

Zpráva o chovu za rok 2017

Za rok 2017 se v 65 vrzích narodilo 394 štěňat – 185 psů a 209 fen

Počet importů – 3 jedinci 2 psi a jedna fena

Na šesti pořádaných svodech a bonitacích bylo předvedeno 75 zvířat na svodech – 37 psů a 38 fen a 101 na bonitacích 49 psů a 52 fen.

Podle zaslanych výsledků od jednotlivých posuzovatelů na DKK a DLK bylo celkem vyhodnoceno 85 CSV z toho 35 psů a 50 fen.

Z 85 vyhodnocených bylo 90,6 % hodnoceno stupněm A

3,5 % stupněm B

3,5 % stupněm C

2,4 % stupněm D

Loketní klouby byly u všech rengenovaných jedinců hodnoceny bez dysplazie.

Jak už se už před časem psalo v jedné z ročenek je potřeba průběžně kontrolovat efektivní velikost populace. Ideální je, když počet otců se u vrhů za rok rovná počtu matek. Tehdy efektivní velikost stoupá společně s počtem vrhů. Pokud se ale stane, že se několik plemeniků využije více než jednou za rok efektivní velikost populace klesá. U málopočetného plemene ve kterém se podílí na populaci během roku méně než 400 jedinců je potřeba využívání jednotlivých plemeniků zvláště kontrolovat, aby nedocházelo k „plýtvání genofondem“ to znamená dbát o rovnoměrné využívání chovných zvířat. Hodnota efektivní velikosti populace – která se u nás dostala z hraničního čísla 50 (kritická hranice pro dlouhodobé přežití druhu) roku 2007 neustále stoupá za letošní rok je na čísle 110,7 – před deseti lety to bylo pouhých 52,8. Výpočet efektivní velikosti populace ovšem zcela platí pro náhodné křížení a nebere v úvahu již existující příbuznost v populaci. Je to jen jeden z ukazatelů, který názorně ukazuje nevhodnost opakovaných krytí.

Ve vhodnějším použití plemeniků nám často brání netestovaní jedinci, kdy ještě nebylo testování na DM a Dwarf. povinné. Majitelé těchto starších plemeniků se často diví, že jejich psi nekryjí, ale

testy si váhají dodělat, jedná se o sedmi, osmileté i starší plemeníky, které by bylo možné využít v zajímavých a pro chov v ČR potřebných kombinacích s vhodnými fenami, ale bohužel není to možné a takto nás testování omezuje ještě více, než by muselo. Co se týká krytí v zahraničí, je vhodné krytí plemeníky jejichž rodokmen je kombinací předků méně příbuzných s naší populací a lidově řečeno „nevozit“ dříví do lesa“. To samé by mělo platit i při importu štěňat do ČR – myslím, že cesta výměny štěně za štěně, či vzít si štěně za krytí by byla jedna z cest jak „osvěžit“ populaci u nás.

Je pravdou, že narozená štěňata ještě neznamená uchovněná, automaticky se dále nepodílejí na chovu. Zde záleží na chovatelích komu svá štěňata prodají, zda zájemcům o chov, či jen pro radost. Zde se lépe postarají zkušenější dlouhodobí chovatelé, kteří jsou už známí kynologické veřejnosti svou prací se psy a odchovy nebo výstavními či jinými aktivitami. Tito chovatelé většinou radí majitelům svých odchovů ve všem důležitém kolem výživy a výchovy.

Také při výběru plemeníka k jejich fence. Tady by bylo obzvlášť potřeba, aby znali populaci a jednali v zájmu plemene a nenechali se unést jen svými zájmy, které ve svém chovu mají a sledovali celkový vývoj populace a kooperovali se stávající chovatelskou komisí ve které by ovšem měli být lidé nejen s praktickými chovatelskými zkušenostmi ale ti kteří budou sledovat vývoj populace, budou mít přehled o vývoji u nás, ale i v celém světě a budou vědět jakým směrem s chovateli spolupracovat na společných cílech. Je potřeba si uvědomit, že práce CHK je odpovědná, náročná na čas, bez nároků na odměnu. Někteří chovatelé ale takto na práci CHK nenahlízejí, prosazují si často své nároky na maximální vzdálenost krycího psa od jejich bydliště z časových, či finančních důvodů (např. do 50 km, což je opravdu úsměvné na jedné straně a iritující z pohledu potřeb chovu málopočetného plemene na straně druhé), chtějí několikrát měnit napsaného plemeníka v KL s kterým ještě včera souhlasili a odůvodnit to například tím, že se nedohodli s majitelem krycího psa na ceně za štěně, přitom cena byla standartní. Výjimkou není ani důvod, že nemají peníze na cestu za plemeníkem, jak se ale následně budou moci postarat o fenu – matku a štěňata pokud budou potřebovat pomoc veterináře, komu a jakým lidem budou takové chovatelé prodávat svoje štěňata? S tímto souvisí velký problém poslední doby tzv. nechtěná krytí – majitel má na dvoře dva CSV psa a fenu a prostě je při hárání feny neuhlídá a CHK a Klube starej se – nebyla by škoda, aby zrovna tato moje štěňata byla bez PP? Někteří dokonce mají problém s dodáním paternit vrhu a následně se s Klubem soudí, když dostanou oprávněně pokutu, která je zlomkem toho, co inkasovali za štěňata, zvlášť když je prodali do zahraničí. Těmto chovatelům, ale pravděpodobně vůbec nedochází, že pokud by rodiče neseděli podle rodokmenu a v zahraničí by to zjistili, máme lidově řečeno „po švestkách“ – rychlostí světla by chovatelé v zahraničí poukazovali byť na tento jediný případ a začali by znevažovat všechny rodokmeny od nás. Tyto příběhy a ještě spousta dalších by měly být ošetřeny návrhy ke konferenci na zlepšení a bylo by vhodné odhlasovat potřebná opatření.

Dana Matušincová